

Sygn. akt VIII C 1934/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: staż. Anita Dębowska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa E. D. 2 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G.

przeciwko E. G.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 129,48 zł (sto dwadzieścia dziewięć złotych czterdzieści osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty,
2. oddała powództwo,
3. zasądza od powoda E. D. 2 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. na rzecz pozwanej E. G. kwotę 1.107 zł. (jeden tysiąc sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1934/17

UZASADNIENIE

E. D. 2 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 21 kwietnia 2017 r. skierowanym przeciwko E. G. wniósł o zasądzenie kwoty 4.009,17 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanej kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pozwana w dniu 7 lipca 2016 r. zawarła z (...) spółka z o.o. umowę pożyczki nr (...). Pozwana nie wywiązała się z warunków powyższej umowy. W dniu 14 lipca 2016 r. pierwotny wierzyciel dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanej wierzytelności na rzecz powoda. Umowa pożyczki została wypowiedziana, a roszczenie z niej wynikające stało się wymagalne w dniu 10 lutego 2017 r.

(pozew k. 2- 3)

Postanowieniem z dnia 26 maja 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi- Widzewa w Łodzi, na skutek stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

(postanowienie k. 4 v.)

Nakazem zapłaty z dnia 23 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 28)

Od powyższego nakazu zapłaty E. G. złożyła sprzeciw, którym zaskarżyła orzeczenie w całości. W uzasadnieniu pozwana zakwestionowała powództwo zarówno co do zasady, jak i wysokości.

(sprzeciw k. 35- 37)

Postanowieniem z dnia 9 października 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi ustanowił dla pozwanej pełnomocnika z urzędu.

(postanowienie k. 45)

W piśmie z dnia 17 kwietnia 2018 r. powód cofnął powództwo w części 129,48 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie, czyli w części dotyczącej kwoty 3.879,69 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty, powód podtrzymał żądanie pozwu.

(pismo pełn. powoda k. 57- 59)

Na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2018 r. pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa, wskazał, że postanowienia umowy pożyczki umożliwiające naliczenie opłaty operacyjnej w kwocie 2.000 zł należy uznać za niedozwolone postanowienia umowne, a także podniósł zarzut braku legitymacji procesowej czynnej.

(protokół rozprawy k. 82)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 lipca 2016 r. E. G. zawarła z (...) spółka z o.o. we W. umowę pożyczki nr (...) w kwocie 2.000 zł na okres do dnia 7 stycznia 2019 r.

(umowa pożyczki k. 20- 24, harmonogram spłat k. 72)

W dniu 14 lipca 2016 r. E. D. 2 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz (...) z siedzibą w G. zawarł z K. Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. umowę sekurytyzacji, na podstawie której przełał na rzecz nabywcy wierzytelności określone w § 2 ust. 1 umowy.

(umowa sekurytyzacji k. 60- 61)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powyżej powołanych dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Na wstępie należy zauważyć, że w piśmie z dnia 17 kwietnia 2018 r. powód cofnął powództwo w części 129,48 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty. Skuteczność cofnięcia pozwu normuje art. 203 k.p.c. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z treścią art. 203 § 4 k.p.c. cofnięcie powództwa jest niedopuszczalne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, iż taka czynność byłaby niezgodna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzałaby do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie strona powodowa cofnęła częściowo pozew bez zrzeczenia się roszczenia przed rozpoczęciem rozprawy. Zdaniem Sądu cofnięcie nie było sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierzało także do obejścia prawa. Wobec powyższego Sąd postanowił jak w pkt 1 sentencji na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 1 i § 4 k.p.c. i umorzył postępowanie w zakresie kwoty 129,48 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty.

W przedmiotowej sprawie powód E. D. 2 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do E. G. wynikająca z umowy pożyczki o numerze (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie udowodnił, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanej od K. Niestandaryzowanego S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. wobec nie wykazania z kolei, że podmiot ten nabył przedmiotową wierzytelność od pierwotnego wierzyciela pozwanej. Zarówno z uzasadnienia pozwu, jak i złożonej umowy pożyczki wynika jasno, że pierwotnym wierzycielem był (...) spółka z o.o. we W.. Pomimo tego powód poprzestał wyłącznie na złożeniu umowy sekurytyzacji z dnia 14 lipca 2016 r. zawartej z K. Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W., która jednak w żaden sposób nie dowodzi, iż zbywca wierzytelności nabył wierzytelność wcześniej od pożyczkodawcy. Natomiast strona powodowa nie złożyła umowy sprzedaży wierzytelności zawartej pomiędzy (...) spółka z o.o. we W., a K. Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W..

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanej. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanej wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwana powinna zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żywnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148). Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem.

Zasadności żądania pozwu nie dowodzi również załączona przez powoda umowa z dnia 14 lipca 2016 r. zawarta przez powoda z K. Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. wraz z załącznikiem. Co prawda w § 2 pkt. 1 umowy wskazano, że zbywca wierzytelności nabył je wcześniej od (...) spółka z o.o. Jednak tego rodzaju dokumenty nie mogą stanowić i nie stanowią dowodu na istnienie zobowiązania pozwanej (tak co do zasady jak i co do wysokości). Są to tzw. dokumenty prywatne, których formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że zbywca (pierwotny wierzyciel) i nabywca złożyli oświadczenie nimi objęte. Tylko w takim zakresie dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa tych dokumentów bez poparcia ich odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV

PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Z tych samych powodów nie może być dowodem przeniesienia wierzytelności pismo informujące o zmianie rachunku do spłat pożyczki znajdujące się na karcie 26 akt sprawy. Dodatkowo nie sposób ustalić, czy osoba podpisująca pismo była uprawniona do reprezentacji pierwotnego wierzyciela.

Wobec skutecznie podniesionego zarzutu braku legitymacji procesowej po stronie powoda Sąd odstąpił od oceny zasadności zarzutu dotyczącego potraktowania postanowień umowy pożyczki uprawniającej do naliczenia opłaty operacyjnej, jako niedozwolonej klauzuli umownej.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając powoda, jako stronę przegrywającą w całości, obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej całości kosztów procesu, które pozwana poniosła w celu obrony swoich słusznych praw. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej ustanowionego z urzędu (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) w wysokości 900 zł, powiększone o podatek VAT w wysokości 23 % w kwocie 207 zł (900 zł* 23%).